

ΣΤΕ 1604/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΥΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΣΕ ΤΡΙΑ ΓΕΩΤΕΜΑΧΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ]

Περίληψη

- Η έκταση, η οποία, κατά τη δασική αρχή εξακολουθεί να παραμένει εκτός σχεδίου, φέρει, πάντως την ένδειξη «Δεξαμενή», εν μέρει εντός ερυθρού οικοδομικού περιγράμματος, εντάσσεται σε «οικοδομικό τετράγωνο», το οποίο, μάλιστα, «επαυξήθηκε» με την τελευταία ρυμοτομική τροποποίηση.

Η ίδια έκταση ευρίσκεται έναντι άλλων οικοδομικών τετραγώνων, η δε όμορη προς αυτήν έκταση, η οποία αρχικώς ήταν ομοίως εκτός σχεδίου, είχε ήδη ορισθεί με το από 12.11.1962 βασ. Διάταγμα ως χώρος για την ανέγερση κτηρίων πολλαπλών κοινωφελών ή άλλων δραστηριοτήτων. Υπό τα δεδομένα αυτά, ακόμη και αν πράγματι η έκταση παραμένει εκτός σχεδίου, όπως ισχυρίζεται η δασική αρχή, είναι εύλογη η διατήρηση σχετικών αμφιβολιών τόσο στον παρεμβαίνοντα Δήμο Κηφισιάς, ο οποίος στο δικόγραφο παρεμβάσεως ισχυρίζεται ότι και οι τρεις εκτάσεις εμπίπτουν στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως, στηρίζοντας, μάλιστα, στον ισχυρισμό αυτό το έννομο συμφέρον του να παρέμβει, τούτο δε παρ' ότι οι υπηρεσίες του προέβησαν στη θεώρηση των σχετικών πινακίδων ορθοφωτοχαρτών με αποτυπωμένα τα όρια του σχεδίου πόλεως, χωρίς να προκύπτει ότι περιλαμβάνεται η έκταση αυτή, όσο, βεβαίως, και στον αιτούντα συνεταιρισμό, ο οποίος, υπολαμβάνοντας ότι η έκταση ευρίσκεται εντός σχεδίου πόλεως, παρέλειψε να ασκήσει αντιρρήσεις, δικαιούμενος, όμως, προβάλλει με την αίτηση ακυρώσεως ακόμη και ισχυρισμούς, δυναμένους, κατ' αρχήν, να προβληθούν μόνον με τις αντιρρήσεις και να προσκομίσει τα, κατά την κρίση του, αναγκαία έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων ιδιωτικών τεχνικών εκθέσεων, για την υποστήριξή τους. Καθ' όσον, εξάλλου, αφορά τις δύο πρώτες εκτάσεις «Αντλιοστάσιο» και «Ο.Τ. 12» αυτές ενέπιπταν εντός σχεδίου πόλεως (ήδη από το έτος 1954. Και είχαν μεν αρχήθεν καθορισθεί ως μη δομήσιμοι χώροι, περιβαλλόμενοι από ρυμοτομική μόνο γραμμή, σταδιακά, όμως, με τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις προστέθηκαν στις εκτάσεις αυτές κόκκινα οικοδομικά περιγράμματα και λεκτικές ενδείξεις, υποδηλωτικές διαφόρων κοινωφελών χρήσεων, οι οποίες δεν συμβαδίζουν με το χαρακτήρα του «κοινοχρήστου χώρου πρασίνου», που ουδέποτε, άλλωστε τους αποδόθηκε με ρυμοτομική πράξη, αφού σχετική κατεύθυνση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου δεν προκύπτει ότι εξειδικεύθηκε με την τροποποίηση του ισχύοντος ρυμοτομικού σχεδίου της περιοχής. Ενόψει τούτων, του γεγονότος, δηλαδή, ότι ο χαρακτήρας των εκτάσεων αυτών ως «πάρκων ή αλσών» δεν επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών συνεταιρισμός, αν και δεν άσκησε αντιρρήσεις, την

άσκηση των οποίων και ο νομοθέτης θεωρεί, κατ' αρχήν, περιττή προκειμένου περί εκτάσεων εντός σχεδίου πόλεως, δικαιούται να προβάλει με την αίτηση ακυρώσεως ισχυρισμούς αναγομένους στα χαρακτηριστικά, τη βλάστηση ή τη θέση των εκτάσεων αυτών, προσκομίζοντας, ομοίως, τα κατάλληλα για την υποστήριξή τους έγγραφα.

Με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η φύση των τριών εκτάσεων ως δασικών, κατά τις διακρίσεις που επιχειρεί η δασική αρχή, δηλαδή είτε αλσών ή πάρκων εντός σχεδίου πόλεως, είτε δασικής έκτασης εκτός σχεδίου πόλεως, δεν επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, προσκομίζουν δε την από 31.5.2015 τεχνική έκθεση διπλωματούχου αγρονόμου - τοπογράφου μηχανικού. Στην εν λόγω έκθεση περιλαμβάνονται αναλυτικοί ισχυρισμοί για τις τρεις επίμαχες εκτάσεις, σχετικοί, ιδίως, με την πολεοδομική λειτουργία των δύο πρώτων από αυτές, όπως αυτή προκύπτει από τα προαναφερόμενα ρυμοτομικά διατάγματα της όλης περιοχής, και τη θέση και τα χαρακτηριστικά της τρίτης, επίσης προορισμένης να επιτελέσει κοινωφελή λειτουργία, όπως, άλλωστε, συνομολογεί ο παρεμβαίνων Δήμος. Οι ισχυρισμοί αυτοί, οι οποίοι τεκμηριώνονται από την ως άνω τεχνική έκθεση, κλονίζουν πράγματι την αιτιολογία της αποτύπωσης των επίμαχων εκτάσεων ως δασικού χαρακτήρα στον κυρωθέντα με την προσβαλλόμενη απόφαση δασικό χάρτη της περιοχής, είναι δε βάσιμος ο σχετικός λόγος ακυρώσεως, ο οποίος πρέπει να γίνει δεκτός. Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, κατά το μέρος που αφορά τα ως άνω γεωτεμάχια, ενώ η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως, οι οποίοι, άλλωστε, αναφέρονται είτε στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων αυτών, κατ' αρχήν αδιάφορο για τους δασικούς χάρτες, είτε στη διαδικασία πρόσδοσης κοινόχρηστου χαρακτήρα σε αυτές, αποβαίνει αλυσιτελής.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χρ. Ντουχάνης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.